

*„Gyermekként még tisztaszívű lehettem,
de civilizálttá válva, ezt elfelejtettem.
Akkoriban a természet részeként éltem,
ma csinált világban pergetem életem.
Minden kő érték volt szememben;
minden fára csodálattal emeltem tekintetem.
Ma együtt hajbókolok egy festett táj előtt a fehér emberrel,
hol a gyümölcs csak látszólag érik;
melynek értékét, velem együtt, dollárban mérik.”*

Ohiyesa, kortárs indián író

Bevezetőként álljon itt egy megtörtént eset: Dr. Hamer néhány barátjával az osztrák határ közelében, sétálva egy kis kastélyra bukkant. Annyira megtetszett neki a kastély, hogy elhatározta, felkeresi a falu polgármesterét, hogy többet tudjon meg róla. Így futott össze a polgármester feleségével.

„Jó napot, Dr. Hamer vagyok” – mondta, és üdvözlésre nyújtotta kezét. A név hallatán az asszony arca felragyogott, és mosolyogva így szólt:

„Drága doktor úr, annyira boldog vagyok, hogy találkozhatok Önnel! Ön mentette meg az életemet!” – Hamer doktor azelőtt sosem látta az asszonyt. „Két évvel ezelőtt” – folytatta a hölgy: „fehérvérűséget állapítottak meg nálam, és az orvosok közölték, hogy már nem tehetnek értem semmit. Ezt követően szörnyű időszakon mentem keresztül. Teljesen összezavarodtam, míg végül a faluból elhozta nekem valaki az Ön könyvét. Egy szuszra el is olvastam és megértettem, hogy a fehérvérűség a gyógyulási folyamatom része.

Attól a pillanattól fogva nem vettem be több orvosságot, és hozzáálltam megkeresni magamban a betegségemet kiváltó konfliktust. Miután felfedtem, ügyeltem arra, ne lépjek még egyszer ugyanabba a csapdába. Ahogy Ön is látja, kedves Doktor Úr, Önnek köszönhetően, most a legjobb egészségnek örvendek.”

Hosszasan töprengtünk a könyv felépítésén és hogy kinek szánjuk a könyvünket. Végül eldöntöttük hogy mindent elkövetünk, hogy olyan egyszerűvé és érthetővé tegyük könyvünket, amilyenné csak lehet. Ily módon akarunk a lehető legtöbb olvasónak lehetőséget adni arra, hogy megtalálhassa a kijáratot a szenvedés sötét alagútjából, és rálelhessen újra a fényre, az életöröme az életében.

Dr. Hamer véleménye szerint az Új Orvostudományt mindössze két nap alatt meg lehetne tanítani az egyetemen. Bármily meghöhhentő is ez az állítás, igaza van. Alaptörvényei olyan egyszerűek és nyilvánvalóak, hogy az ember akaratlanul is felteszi a kérdést: Hogy-hogy erre még nem jött rá senki?

A válasz az evolúció természetéből következik: Egy új felfedezés akkor láthat napvilágot, ha az emberiség már érett arra, hogy hasznosítani tudja a felfedezést, és képes élvezni annak előnyeit. Egy barlanglakó ősember sem tudott volna mit kezdeni egy sportautóval. Minden követ egy belső, láthatatlan rendet, ami messze meghaladja földhözragadt elménk képzelőerejét. Nincs más dolgunk, mint hogy a dolgok fejlődését tudomásul vegyük, megfigyeljük, amint a tegnap rendíthetetlennek hitt igazságai az új nap fényében elavulttá válnak, és az úttörőknek kijáró mély tisztelettel azt mondjuk:

Köszönjük, Dr. Hamer!

A következő oldalakon az Új Orvostudomány törvényeit mutatjuk be, majd kitérünk a test szerveire kiható konfliktusokra, és végül a leggyakrabban előforduló betegségeket ismertetjük